

Projekt rządowy nowej ustawy lasowej.

(Ciąg dalszy.)

W dyskusyi szczegółowej ankietą akceptuje bez zmiany wprowadzając artykuły I, II i III, które brzmią:*)

Artikel I.

Das nachfolgende Forstgesetz tritt sechs Monate nach der Kundmachung in Wirksamkeit. Mit dem gleichen Zeitpunkte treten die Bestimmungen des Forstgesetzes vom 3. December 1852. R. G. Bl. Nr. 250, in Betreff der Bewirtschaftung der Forste, der Bringung der Waldproducte und der Waldbrände und Insectenschäden (§§. 1—51.) sammt den hierauf bezüglichen Strafbestimmungen und Vorschriften über Behörden und Verfahren ausser Kraft; jedoch sind strafbare Handlungen, welche noch unter der Wirksamkeit des Forstgesetzes vom 3. Dezember 1852 begangen wurden, nach denselben zu ahnden, falls sich hiedurch eine mildere Bestrafung ergibt.

Die weiteren, den Schutz des Waldgutes betreffenden Bestimmungen des Forstgesetzes vom 3. Dezember 1852 bleiben insolange in Kraft, als sie nicht im Wege der Landesgesetzgebung durch neue Vorschriften für den Schutz des Waldgutes ersetzt werden.

Artikel II.

Die Bestimmungen des Reichsgesetzes vom 30. Juni 1884, R. G. Bl. Nr. 117, betreffend die Vorkehrung zur unschädlichen Ableitung von Gebirgswässern bleiben unberührt.

Artikel III.

Mit dem Vollzuge dieses Gesetzes und mit der Erlassung der zur Durchführung desselben erforderlichen Verordnungen sind Mein Ackerbauminister und, in Betreff der in ihren Wirkungs-

---

*) Tekst ustawy podajemy w języku niemieckim, jako autentyczny. projekt ustawy bowiem zredagowany jest w języku niemieckim.

kreis fallenden Angelegenheiten, Meine Minister des Innern, der Justiz und des Handels beauftragt.

Co do

§. 1.

Die nachstehenden Vorschriften des I. Hauptstückes dieses Gesetzes (§§. 2—25.) gelten für jene Grundstücke, welche dem Forstzwange unterliegen, beziehungsweise für die auf solchen Grundstücken stockenden Bestände.

Dem Forstzwange unterliegen folgende Grundstücke:

1. jene, welche in dem in Ausführung des Gesetzes vom 24. Mai 1869, R. G. Bl. Nr. 88, angelegten Grundsteuerkataster als Waldungen eingetragen worden sind, mit Ausnahme derjenigen, für welche die Rodungsbewilligung in Gemässheit des §. 2. des Forstgesetzes vom 3. December 1852 erlangt worden ist;

2. jene, welche nach der auf eine andere Culturgattung lautenden Eintragung durch eine rechtskräftige Entscheidung oder Verfügung der Waldcultur zugewiesen wurden;

3. jene, welche auf Grund der Bestimmungen des II. Hauptstückes dieses Gesetzes (§§. 26—28.) dem Forstzwange unterworfen werden.

Dr. Małachowski imieniem Galic. Towarzystwa leśnego wnosi następujące dodatki:

Ein dem Forstzwange unterliegendes Grundstück kann aus dem Forstzwange unter den im §. 24. specificirten Bedingungen entlassen werden.

In Fällen jedoch, wo ein im Kataster als Wald eingetragenes Grundstück zur Zeit des Inslebens dieses Gesetzes zu anderen Zwecken benützt wird, hat der Besitzer dieses Grundstückes hievon der politischen Behörde innerhalb eines Jahres vom Tage . . . . gerechnet, Anzeige zu erstatten und sich gleichzeitig zu äussern, dass er die gegenwärtige Benützungsweise beibehalten wolle.

Diese Aeusserung ist entscheidend für die Durchführung der bezüglichen Aenderung im Kataster.

Nur in jenen Ausnahmefällen, wo die politische Behörde Zweifel hätte, ob diese Aenderung nicht eine Gefährdung öffentlicher Interessen involviren würde, hat dieselbe die nöthigen Erhebungen mit Zuhilfenahme von Sachverständigen durchzuführen und auf Grund dieser Erhebungen zu entscheiden.

Gegen die Entscheidung der politischen Bezirksbehörde steht das Recht des Recurses an höhere Behörden zu.

Dodatki motywuje wnioskodawca okolicznością, iż dla jasności ustawy wskazaniem jest napomknąć w §. 1. o §. 24., ażeby w ten sposób §. 1. stanowił pewną odrębną całość i streszczał w sobie wszystkie zasady „przymusu leśnego“ i ażeby czytający §. 1. nie sądził, że przymus ten jest absolutny; zyska na tem wyrazistość ustawy, która wszędzie, gdzie tylko możliwe, powinna zaznaczać główne zasady i wyjątki.

Drugi dodatek uzasadniony jest faktem, iż w wielu bardzo wypadkach nomenklatura katastralna „las“ nie odpowiada rzeczywistości; właściciele nie reklamowali zmiany w katastrze z rozmaitych względów, mianowicie dlatego, że dotychczas nie kontrolowano tak ściśle użytkowania pojedynczych parcel odmiennie od nomenklatury katastralnej, w obec czego właścicielowi było zupełnie obojętnem pod jaką nazwą figuruje parcela w katastrze i nie uważał za potrzebne ponosić koszt i trud reklamacyi, a następnie, rzecz ludzka, od parceli lasowej opłaca się mniejszy podatek, pocóż więc zwiększać sobie samocheć wydatki. Anomalje te winna ustawa usunąć, jednak nie raptownie, nie nagle, gdyż gwałtowny przewrót nie zawsze pożytek przynosi; dodatek do §. 1. ustanawia zatem peryod przejściowy, ułatwia właścicielom przeprowadzenie tej zmiany w katastrze bez kosztów dochodzeń. Dodatek ten wprowadza regułę, że w wypadku takiej reklamacyi władza uszanuje wolę właściciela. Oczywiście Tow. leśne proponując ten dodatek, pojmuje procedurę tę w ten sposób, iż doniesienie właściciela udzieli starosta powiatowemu leśnikowi do oświadczenia się. Leśnik taki, znający z powodu urzędu swego dokładnie stan powiatu, z pomocą mapy może bez dochodzeń i oględzin na miejscu, zorientować się co do sytuacji i ocenić, czy doniesienie właściciela jest zgodnem z obecnym faktycznym stanem rzeczy i czy ten faktyczny stan rzeczy, jako nadużycie, bezprawie szkodliwe dla ogółu i interesów publicznych uważać należy i w tych kierunkach zda ustnie lub pisemnie sprawę staroście, króry wedle tego zarządzi uwidocznienie w katastrze dotyczących zmian. Tylko więc w wyjątkowych wypadkach, jeżeli np. chciwy przedsiębiorca potajemnie wyciął znaczną przestrzeń lasu, zarządzi władza dochodzenia na miejscu z przybraniem znawców i orzeknie co należy.

W braku tego dodatku, ułatwiającego te zmiany nomenklatury, musiałby zatem właściciel w każdym wypadku, w którym parcela nielasowa mylnie jako las została zapisaną, ponieść i koszt i trud rozprawy i dochodzeń po myśli §. 24. projektu.

Byłoby to zbyt uciążliwem dla ogółu właścicieli lasów, którzy tego rodzaju myłki w katastrze po największej części niezawinili, a nadto zbytne ograniczenie woli właścicieli i pozostawienie za wiele kwestyi gospodarczych ocenieniu i dochodzeniu władzy politycznej, nie jest wcale wskazanem względami ekonomii społecznej.

Do powyższych wywodów przystąpił w zupełności p. Långie, delegat galic. Towarzystwa gospodarskiego, poczem ankietą powyższe dodatki jednogłośnie przyjmuje. . (C. d. n.)